

holdet ved Kysterne, idet disse skulle udstrækkes i langt højere Grad, end det er Tilfældet for Øjeblikket. Jeg tror, at dette kan være meget heldigt og vil meget anbefale, at det sker. Der er imidlertid enkelte Strækninger, hvor det Vagthold, som for Tiden findes og fremtidig agtes vedligeholdt, er utilstrækkeligt. Det er saadanne Kyster, hvor der er store Klitskrænter. Det er navnlig Tilfældet oppe ved Højen og ved Kandestederne, paa den saakaldte Raabjærg Mile. Det er saa farlige Steder, at en Mand ikke tør gaa alene og holde Vagt der om Vinteren i ondt Vejr, men der gives ikke Betaling til mere end een Mand. De sige, at det er ligefrem livsfarligt for een Mand at opholde sig paa disse Klitter, hvor Brinkerne ere stejle ud til Havet, og hvor Havet staaer op mod de stejle Brinker. Kommer et Menneske for langt ud dér, er det fortabt. Men selv inde i Klitterne kunne de gaa vild. Der er stejle Skrænter, hvor de kunne falde ned paa Hovedet, og naar en Mand er falden ned et saadant Sted og kommer op igen, ved han ikke, hvor han er. I saadanne Tilfælde er det nødvendigt, at der er 2 Mand, for at den vedkommende ikke skal sætte Livet til. Jeg vilde derfor anse det for heldigt og vil henstille til Overvejelse af den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg, at der paa saadanne vanskelige Steder i den farlige og mørke Tid af Aaret, navnlig om Vinteren, træffes den Ordning, at Vagtholdet bestaar af to Mand i Stedet for som nu af een. Paa andre Kyster, f. Eks. paa Østkysten, hvor denne Fare ikke er til Stede, vil vistnok een Mand udmærket godt kunne besørge Vagtholdet.

Der er endnu en lille Sag under Landbrugsministeriet, som jeg vil omtale. Nord for Frederikshavn ligger en lille Fiskerby, der hedder Strandby. De Strandby Fiskere have for en Del Aar tilbage begyndt selv at bygge en Havn. De have gjort et betydeligt Arbejde, og det er her paa Rigsdagen blevet paaskønnet derved, at vi have givet dem et Beløb af 2000 Kr. til Fuldførelse af Havnen. Det er ogsaa lykkedes at faa Havnen fuldført i den Udstrækning, hvori det var paatænkt, og det er en ren Fornøjelse at se, hvor den lille By flourer og gaar frem ad. Der bygges det ene smukke og nydelige Hus efter det andet, og den ene Fisker efter den anden nedsetter sig der. Nu viser det sig imidlertid, at Havnen allerede er for lille. Fiskerne ville gerne gaa over til at fiske med Dæksbaade, men der er ikke Dybde-

nok i Havnen til, at disse Baade kunne være der, og desuden kan den ikke rumme dem. Der er allerede en Befolkning af 60 Fiskere. Det er mig bekendt, at de allerede have indsendt et Andragende til Landbrugsministeren om et Laan af 10,000 Kr. af Statskassen til Udvidelse af Havnen. Det er deres Agt at forrente og afdrage Beløbet, de tænke slet ikke mere at komme og bede om en Gave; thi de ere i Virkeligheden nogenlunde vel situerede og have en god Indtægt som Fiskere. De sige Tak for den Hjælp, de have faaet, men de kunne ikke selv præstere et saadant Beløb, som Havnens Udvidelse vil koste. Statsingeniør Ollendorff har udarbejdet en Plan til Havnens Udvidelse, og han er den, der skal være dem behjælpelig og lede Arbejdet. Deres Hensigt er for en væsentlig Del, selv ved egen Hjælp at udføre Arbejdet, kun have de ikke tilstrækkeligt Raad til selv at præstere de Materialier, som koste Penge. Derfor ønske de at laane de 10,000 Kr. af Statskassen og at forrente og afdrage dem i et vist Antal Aar. Rigtignok ville de gerne være fri for at betale Afdrag, indtil Havnen er fuldført, hvilket jeg ogsaa synes, at der kan være Rimelighed i. Det forekommer mig, at der kunde være god Grund til at hjælpe en saadan Fiskerby, som har gjort et saa stort Arbejde, med et saadant lille Beløb. De have faaet 2,500 Kr. af Statskassen. Hvis Havnen skulde have været bygget ved Entreprise, vilde den sikkert have kostet 20,000 Kr., som den nu staaer, og naar de faa det Arbejde gjort, som de agte at gøre for de 10,000 Kr., anse de Havnen for at være af en Værdi af 50,000 Kr. Jeg synes, at hvor der er saadanne driftige Fiskere, kan der være god Grund til, at Staten træder hjælpende til, saa meget mere som de ikke forlange den mindste Smule som Gave, men kun et Laan mod Forrentning og Afdrag. Jeg vil meget anbefale den højtærede Landbrugsminister at tage denne Sag under Overvejelse.

Jeg skal saa henvende et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister. Der er opført en Bevilling af 25,000 Kr. til det forenede Dampskibsselskab for at besørge Frederikshavn—Gøteborg Routen. Det er det samme Beløb, som er givet i nogle Aar. Jeg siger Tak for, at Beløbet atter opføres, og jeg haaber, at Rigsdagen fremdeles vil bevilge det, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der klages meget over, at det Skib, som Selskabet benytter, er et meget daarligt og uheldigt Skib, saa